

ACC. N:R M. 9234:1-3.

Landskap: Skåne
Härad: Bjäre
Socken: Hov
Uppteckningsår: 1943

Upptecknat av: Elva Ebbesson
Adress: Vekid, Hov
Berättat av: Fru Paulina Hallberg
Född år 1875 i Hov

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Diödling

(Ums 14.)

Skriv endast på denna sida!

Bredding var mycket vanligare på landsbygden förr än nu, de flesta gårdar och stugor hade en eller flera bikupor. Det var inte så gott om socker så folk sökte genom honungen på sitt behov av sötningsmedel. Men bredningen sköttes inte så rationellt som numera. Gällan fingo bina någon hjälp med socker utan de fingo själva samla honung ur blomorna. Endast i enstaka fall var hästen kom tidigt och var kall så blomorna bitade eller mistade sin bittna, fick bina något socker, vilket lades på en kefflad fläbit vilken stäcks in i kupan genom flutret. När det blev mera än en bira i kupan svärmede bina och fluttede. Då gällde det att passa på och se var de slog ner

för att vara till hands att stöka dem
när de slaget sig till ro. Stöka bi var
att med en sped sles eller dylikt
ösa in dem i en ny kupa, håll obegagnad.
De som hade riktig hand om bi kunde till
och med ösa dem med bara händerna.
När en kupa blivit tung så det antogs
att den var full av var kakor fylld med
honung skulle den slaktas vilken gick
så till att det grävdes en håla i jorden
i vilken lades soabel vilken tändes för
att brinna, över hålan ställes bikupan
bilen som på så sätt blev rökade ihjäl
föll ner i hålan. När var kakorna togs
ut värmtes de något genom en glas grov
linne handduk klämades honungen
ur. När honungen var uskramad lades
var kakorna i vatten för att draga ur

den honung som möjligen fans kvar.

Det gattat vari bakakorna legat kalla
des honungsvatten, det kokades och skum-
mades noga rent från bak och annat som
kom upp i skummet. Sedan slog det
på buteljier och korkades och förvarades.
Det användes sedan att koka fuktmat uti,
blås i spragdricka för att användas
till måltidsdryck eller ha med sig uti
i bussen för att dricka under arbetet.

Men särdeles gott var det inte.

Bakakorna smältes därefter i gryta till,
det var klart, då det slogs upp i ett kärl
fäst att sterna.

Den honung som fick av att bina själva
samlade honung ur blomorna, påstår
smaka bättre än den sockerhonung
som får numera.